

الویت‌بندی رویکردها و روش‌های آموزش المپیوم در مدارس با استفاده از روش دلفی فازی و تاپسیس

مازیار مقدادی^۱، محمدرضا اسماعیلی^۲، فرزاد غفوری^۳

۱. دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی، تهران، ایران.

۲. دانشیار گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

۳. دانشیار گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۵/۰۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۲/۰۱

چکیده

هدف از این پژوهش اولویت‌بندی رویکردها و روش‌های آموزش المپیوم با توجه به معیارهای فرهنگی و آموزشی کشور است. پژوهش حاضر به لحاظ روش از نوع توصیفی - تحلیلی و به لحاظ هدف از نوع کاربردی بود. در ابتدا جهت مشخص نمودن معیارهای مورد مطالعه از روش دلفی فازی و سپس برای وزن‌دهی به نظر دبیران تربیت‌بدنی به رویکردها و روش‌های آموزشی از روش تاپسیس استفاده شد. نمونه آماری تحقیق متشکل از دو گروه بود. گروه اول ۱۵ نفر از متخصصین حوزه تربیت‌بدنی که در زمینه المپیوم سابقه پژوهش داشتند و گروه دوم ۳۰۰ نفر از دبیران تربیت‌بدنی فعال در آموزش و پرورش بودند. پنج معیار منابع دانش، عوامل فرهنگی، منابع مالی، اثربخشی و امکانات سخت افزاری به‌عنوان معیارهای تأثیرگذار توسط متخصصین انتخاب شدند. با در نظر گرفتن این پنج معیار، رویکرد زندگی محور با ضریب نزدیکی ۰/۸۰۴ از بالاترین اولویت و رویکرد مبتنی بر تجربه با ضریب نزدیکی ۰/۷۳۳ از پایین‌ترین اولویت به‌عنوان رویکردهای آموزش المپیوم در مدارس برخوردار بودند. در میان روش‌های آموزش، ترکیب ارزش‌ها با چالش‌های اجتماعی روز دانش‌آموزان و آموزش مسائل اجتماعی با استفاده از تجربیات قهرمانان ورزشی در رتبه‌های اول و دوم قرار گرفتند. با توجه به نو بودن آموزش المپیک در حوزه آموزشی، منابع دانش جزء مهم‌ترین معیارها در انتخاب رویکردها و روش‌ها هستند. همچنین انتخاب رویکرد زندگی محور بیانگر نیاز سیستم‌های آموزشی به جدا شدن از رویکردهای سنتی آموزش و همراه شدن با سیستم‌های آموزشی روز دنیا است. علاوه بر این موارد، تلفیق زندگی اجتماعی با آموزه‌های المپیوم و تربیت‌بدنی دامنه تأثیرگذاری روش‌های آموزشی را بسیار گسترده می‌سازد.

واژگان کلیدی: آموزش المپیوم، المپیک، رویکرد آموزشی، روش دلفی فازی، روش تاپسیس.

1. Email: maziarmeghdadi@yahoo.com

2. Email: esmaili_shazandi@yahoo.com

3. Email: farzadghafouri@yahoo.com

مقدمه

وقتی سخن از ورزش است بازی‌های المپیک به‌عنوان بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان بسیار مورد توجه قرار می‌گیرد. المپیک تنها یک رقابت ورزشی نیست، بلکه دانشی است که نیاز به مطالعه و یادگیری دارد (مونگپرانیت، ۲۰۱۱). از دید پیردوکوبرتن^۱، بنیان‌گذار کمیته بین‌المللی المپیک و دوره جدید المپیا، بازی‌های المپیک تنها یک رویداد ورزشی نیست؛ بلکه نقطه عطفی در حرکت وسیع‌تر اجتماعی و فرهنگی است؛ حرکتی که از طریق بازی و ورزش، موجبات رشد و تکامل انسان را فراهم می‌آورد و جهان را به مکانی برای سالم زیستن تبدیل می‌کند (سجادی، ۲۰۰۶). بازی‌های المپیک بزرگ‌ترین سمبل تمدن انسانی است. فعالیت‌های اعجاب‌آور که جنبه‌های اخلاقی، روانشناختی، بدنی و روحی انسان‌ها را دربر می‌گیرد. جشن بازی‌های المپیک در شهرها و کشورهای مختلف بهترین فرصت است برای آشنایی با فرهنگ، سنت‌ها و تاریخ کشورها و همچنین نحوه پیشرفت ورزش در کشورها نیز می‌تواند مورد بررسی قرار گیرد (وانگ و ماسوموتو، ۲۰۰۹). کانون آموزش در المپیک نوین را می‌توان در مفهوم آموزش المپیزم دانست که دارای سابقه تاریخی کوتاهی است. در واقع آموزش المپیزم محصول بازی‌های نوین المپیک از سال ۱۸۹۴ است؛ ولی ایده‌ها و آرمان‌های این مفهوم آموزشی از اصول تربیت‌بدنی سرچشمه می‌گیرد (چاتزیفستاتیو، ۲۰۱۲).

پایه و اساس درک المپیزم تأکید آن بر تعهد آموزشی است و ایده المپیک بدون درک مأموریت آموزشی آن غیر قابل درک است. این تعهد آموزشی در اصول منشور المپیک نیز مورد توجه قرار گرفته است و بر مبنای آموزش ارزش‌هاست. برخی از ارزش‌های مثبت ذکر شده در این اصول عبارتند از تعادل در جنبه‌های ذهنی، بدنی و روحی شخصیت انسان، درک لذت فعالیت، تأکید بر رفتار صلح‌آمیز و احترام به دیگران (کولپان، ۲۰۱۸). اصول منشور المپیک، استراتژی‌های ممکن برای تدریس و یادگیری را پیشنهاد می‌کند؛ استراتژی‌هایی مانند ترکیب ورزش با فرهنگ و آموزش که باعث تشویق افراد به مشارکت ورزشی در موقعیت‌های آموزشی می‌شود (چن و هنری، ۲۰۱۹)؛ صفری جعفرلو، ۲۰۱۸). از دهه هفتاد میلادی، شکل‌های مختلفی در آموزش المپیزم به‌وجود آمده است. تعاریف، برنامه‌ها و مفاهیم متعددی نیز در زمینه برنامه‌های آموزش المپیزم ارائه شده‌اند

-
1. Mongpraneet, S.
 2. Pierre de Coubertin
 3. Sajjadi, N.
 4. Wang, Y., Masumoto, N.
 5. Chatziefstathiou, D.
 6. Culpan, I.
 7. Chen, S., Henry, I.
 8. Safari Jafarloo, H.R.

(بیندر، ۲۰۰۵). در منشور المپیک کمیته بین‌المللی المپیک^۲ (۲۰۱۱)، المپیزم فلسفه‌ای از زندگی است که صفات جسمانی، ارادی و فکری را درهم آمیخته و تعالی می‌بخشد. المپیزم با درآمیختن ورزش از یک‌سو و فرهنگ و آموزش از سوی دیگر، روشی را در زندگی شکل می‌دهد که بر پایه لذت بردن از تلاش، ارزش‌های آموزشی الگوهای خوب و احترام به اصول اخلاقی جهانی استوار است.

های^۳ در سال ۲۰۰۲ بیان می‌دارد که المپیزم = ورزش + فرهنگ + آموزش (غفوری و همکاران،^۴ ۲۰۰۸). همچنین ساگارزادو^۵ (۲۰۱۱) پنج ارزش آموزشی المپیزم را این‌گونه تعریف می‌کند: ۱- جستجوی تعالی: تلاش برای رسیدن به کمال انسانی از طریق عملکرد بالا. تمرکز بر تعالی می‌تواند به جوانان کمک کند تا مثبت، سالم و تلاشگر باشند. ۲- بازی جوانمردانه: فعالیت ورزشی داوطلبانه با اصول اخلاقی مانند بازی جوانمردانه و فرصت برابر در ارتباط است. بازی جوانمردانه مفهومی ورزشی است که امروزه در جهان در طرق مختلف بکار گرفته می‌شود. یادگیری اصول بازی جوانمردانه در فضای ورزشی می‌تواند به ظهور این رفتارها در اجتماع و به‌طور کلی در زندگی افراد کمک کند. ۳- احترام به دیگران: مفهوم صلح در بین ملت‌ها، احترام و تحمل در روابط بین‌فردی را منعکس می‌کند. زمانی که جوانان در یک جامعه چند فرهنگی یاد می‌گیرند که تنوع را بپذیرند و به آن احترام بگذارند و به شکلی صلح‌آمیز رفتار کنند، به پیشبرد صلح کمک می‌کنند. ۴- لذت تلاش: جوانان برای تقویت مهارت‌های بدنی به تمرین می‌پردازند، علاوه‌براین از لحاظ رفتاری و فکری نیز پیشرفت‌هایی دارند و در جریان فعالیت بدنی، بازی و ورزش یکدیگر را به چالش می‌کشند. ۵- تعادل بین نیت و ذهن: نمایانگر مفهوم پیشرفت هماهنگ انسان است. یادگیری تنها از طریق ذهن اتفاق نمی‌افتد بلکه بدن نیز در آن مؤثر است. ایده آموزش بدنی و فکری یکی از عوامل انگیزاننده کوپرتن برای احیای بازی‌های المپیک بود.

المپیزم مفهومی عمومی است که تنها بر روی پیشرفت قدرت بدنی تأکید ندارد، بلکه به‌دنبال افرادی سالم‌تر با نگرشی شادتر و دیدی صلح‌آمیزتر به دنیا است. المپیزم تلاش افراد را می‌شناسد و از آن تقدیر می‌کند و هیچ‌گونه تبعیضی بین ملت‌ها، نژادها، سیستم‌های سیاسی و ... را قبول نمی‌کند. ارزش‌های آموزشی المپیزم از طریق تمرینات یاد گرفته می‌شوند که در نهایت رفتار افراد و ادراک آن‌ها نسبت به جامعه را تغییر می‌دهد. این تغییر در رفتار، آگاهی درونی ایجاد می‌کند و

-
1. Binder, D.L.
 2. International Olympic Committee (IOC)
 3. Hi
 4. Ghafouri, F., Mirzayi, B., Honari, H., Honarvar, A.
 5. Sagarzazu, I.

منجر به سبک زندگی سالم‌تر برای فرد و همچنین آموزش آن به دیگران می‌شود (گوپتا؛ ۲۰۱۱). در واقع هدف المپیزم از ترکیب ورزش، فرهنگ و آموزش، خلق یک سبک زندگی است که بر پایه احترام به ارزش‌های انسانی، اصول اخلاقی پایه، لذت بردن از تلاش، شرکت در فعالیت‌های ورزشی و نقش تربیتی الگوهای انسانی استوار شده است (کرال و همکاران؛ ۲۰۱۰). بر پایه ایده‌های کوپرتن مبنی بر نقش ورزش در آموزش، این ایده‌ها به صورت چهار هدف عمومی در منشور المپیک بیان شدند که عبارتند از: ۱- بهبود و گسترش کیفیت‌های اخلاقی و بدنی که پایه و اساس ورزش هستند. ۲- تربیت جوانان از طریق ورزش با استفاده از درک بهتر یکدیگر، دوستی و در نتیجه کمک به ساختن جهانی بهتر و صلح در تمام جهان. ۳- گسترش اصول المپیک در جهان، در نتیجه به وجود آوردن اراده جهانی. ۴- جمع کردن ورزشکاران از سراسر دنیا برای فستیوالی ورزشی که هر چهار سال یکبار برگزار می‌شود؛ یعنی بازی‌های المپیک (نیجینیک و تاوارس؛ ۲۰۱۲).

با توجه به گستردگی امروزی جوامع آموزشی در دنیا، المپیزم مزایایی منحصر به فردی به همراه دارد که عبارتند از: "ایده‌ای شناخته شده در سراسر دنیا"، "منش ورزشکاری"، "فراملیتی، جهانی بودن (قبول تمام فرهنگ‌ها)"، "پیشبرد مهارت‌های جسمانی و اخلاقی در کنار یکدیگر"، "مبارزه با هر نوع تبعیض (دینی، فرهنگی، نژادی و ملیتی)"، "همزیستی با محیط زیست و طبیعت"، "برابری فرصت‌ها"، "شرکت در رقابت"، "درک بین‌الملل و پذیرفته شدن توسط کشورها"، و "شبکه‌ای جهانی از داوطلبان که در انتظار پیوستن هستند" (برونیکوفسکی؛ ۲۰۰۷). آموزش المپیک یک فرآیند آموزشی است که هدف آن شکل دادن و یا اصلاح رفتار افراد جوان مطابق با ارزش‌های اساسی المپیزم با توجه به عنصرهای فرهنگی معاصر و ملیت‌های مختلف است. رشد مثبت در رفتارها و اخلاقیات افراد جامعه از ویژگی‌های مشترک کلیه سیستم آموزشی در کشورهای مختلف است که در آموزش المپیزم کاملاً عینیت می‌یابد (پری؛ ۲۰۰۶). همان‌طور که پیشتر بیان شد، اهداف آموزش المپیزم بسیار گسترده هستند و کلیه جنبه‌های اخلاقی، اجتماعی، فرهنگی، ورزشی و غیره را در بر می‌گیرند. اما اهدافی کلی نیز وجود دارد که بیشتر مطالعات (هسندرا و همکاران؛ ۲۰۰۱؛ پری، ۲۰۰۳؛ گراماتیکوپولوس و هسندرا؛ ۲۰۰۵؛ بیندر، ۲۰۱۲) بر روی آن هم عقیده می‌باشند و این اهداف عبارت‌اند از: ۱- یادگیری تاریخچه جنبش المپیک و بازی‌های المپیک، ۲-

-
1. Gupta, B.
 2. Corral, C.D., Perez-Turpin, J.A., Vidal, A.M.
 3. Knijnik, J., Tavares, O.
 4. Bronikowski, M.
 5. Parry, J.
 6. Hassandra, M., Goudas, M., Hatzigeorgiadis, A., Theodorak, Y.
 7. Grammatikopoulos, V., Hassandra, M.

آموزش و حصول اطمینان از یادگیری اصول، فلسفه و ارزش‌های ورزشی، ۳- درک اهمیت بازی‌ها و جشنواره‌های ورزشی برای هر کشور، ۴- درک نقش اساسی نهضت داوطلبی در موفقیت بازی‌ها و فعالیت‌های ورزشی، ۵- توسعه مهارت‌های مربوط به کنترل رفتار از طریق فعالیت‌های ورزشی، و ۶- یادگیری در مورد اهمیت ورزش در بهداشت، درمان و سلامتی.

سازمان جهانی بهداشت^۱ در برنامه‌ای تحت عنوان زندگی فعال، با همکاری شرکای خود، سعی بر تأکید بر اهمیت ورزش و بازی برای حفظ تعادل و سلامت اجتماعی افراد داشت. این برنامه به آموزش المپیزم اجازه داد تا بیشتر بین جهانیان شناخته شود (جنوفری و ویل، ۲۰۱۵). اما سؤالی که در این زمینه وجود دارد این است که آیا امروزه، ارزش‌های اخلاقی منشور المپیک منطقی هستند؟ موارد اخلاقی مانند بازی جوانمردانه، خشونت، تقلب، داروهای نیروزا، تجارت‌گرایی و ... توجه بسیاری از رسانه‌ها را به خود معطوف کرده‌اند. همچنین مقالات و گزارشات بسیاری در بازی‌های المپیک و کنفرانس‌های علمی تربیت‌بدنی در این زمینه ارائه شده‌اند و به نظر می‌رسد در سراسر دنیا مقبولیت دارند. با این وجود، متأسفانه آموزش این مسائل به ندرت مورد توجه قرار گرفته است. در بسیاری از کشورها، محبوب‌ترین و غالب‌ترین روش برای آموزش المپیزم " رویکرد مبتنی بر دانش"^۳ است (نول، ۲۰۰۸). در این رویکرد تمرکز اصلی بر ارائه اطلاعات در مورد المپیک بر اساس رویکردهای نظری و تاریخی است. بسیاری از کتاب‌ها، جزوات و بروشورها، که به‌طور عمده توسط آکادمی ملی المپیک منتشر می‌شوند و نام، تاریخ و حقایق المپیک را مناسب با سن دانش‌آموزان از نظر ملی و بین‌المللی در بازی‌های المپیک باستان و مدرن انتقال می‌دهد، از دسته این رویکرد است (بیندر، ۲۰۱۲). این رویکرد گسترده‌ترین نوع آموزش در جهان است (بیندر، ۲۰۰۷). دومین روش برای آموزش المپیزم " رویکرد مبتنی بر تجربه"^۴ است. این روش به ترویج ارزش‌های المپیک از طریق شرکت فعال گروهی از کودکان و افراد جوان در مناسبت‌های فرهنگی- ورزشی و مرتبط می‌پردازد. به‌عنوان مثال همکاری‌های ورزشی ملی و بین‌المللی مدارس، سرمایه- گذاری، جشنواره روزهای ورزشی، اردوگاه‌های جوانان و همکاری دانش‌آموزان کشورهای دیگر با یکدیگر، در مورد یادگیری فرهنگ‌های مختلف ملی از این نمونه هستند. المپیادهای ورزشی دانش-آموزان مثال خوبی از این رویکرد است (بیندر، ۲۰۱۲؛ نول، ۲۰۱۲). رویکرد سوم را می‌توان به‌عنوان یک " رویکرد مبتنی بر حرکت مهارت"^۵ یا " رویکرد مبتنی بر مهارت‌های حرکتی" شناخت. این

-
1. WHO
 2. Geoffery, Z.K., Will, B.J.
 3. knowledge based approach
 4. Naul, R.
 5. Experience-Centered Approach
 6. Motor-Skill-Based Approach

روش تدریس نزدیک با این ایده المپیک است که منشور کمیته بین‌المللی المپیک به‌عنوان "شادی در تلاش" و همچنین چشم‌انداز کوبرتن از کمال شخصی افراد است. وارد کردن آموزش المپیزم در برنامه درسی تربیت‌بدنی و فعالیت‌های فوق برنامه ورزشی مدارس می‌تواند مثال روشن این رویکرد باشد (نول، ۲۰۰۸). رویکرد چهارم اصول المپیک را نه تنها با ورزش، بلکه تجربه زندگی اجتماعی کودکان مرتبط می‌کند. این رویکرد به‌عنوان یک "رویکرد زندگی محور"، شناخته شده است که ترکیبی از اصول المپیک با تجربه اجتماعی کودکان و جوانان در زندگی روزمره خود است (نول، ۲۰۰۸). این مفهوم بر درک آرمان‌های المپیک به‌عنوان یک چالش در تکالیف فردی در چهارچوب کلی ارزش‌های اجتماعی برای کودکان و الگوهای رفتاری اخلاقی جوانان اشاره دارد. رویکرد چهارم آموزش المپیزم در سال‌های گذشته در کشور کانادا، نیوزیلند، استرالیا و ایالات متحده آمریکا بسیار مرسوم شده است (نول، ۲۰۰۷).

با توجه به اهمیت آموزش المپیزم و در نظر گرفتن نقش سازمان‌های مختلف اعم از کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌ها، دانشگاه‌ها، مدارس و ... در زمینه گسترش مفاهیم و چشم‌اندازهای المپیک در بین افراد جامعه، به نظر می‌رسد سیستم آموزشی کشورها توانمندی بسیار بالاتری نسبت به سایر سازمان‌ها در جهت آموزش اصول اخلاقی، انسانی، ورزشی و ... المپیزم دارد. زهره‌وندیان و همکاران^۲ (۲۰۱۸) در تحقیقی به بررسی آموزش المپیک در کتب درسی به‌عنوان یکی از زیرمجموعه‌های رویکرد مبتنی بر دانش پرداختند و به این نتیجه رسیدند که در مجموع ۴۳۲۸ صفحه کتب درسی که در مقطع ابتدایی تدریس می‌شود، تنها ۲۱ بار به مفهوم و واژه المپیک اشاره شده است. که این میزان از توجه به آموزش المپیک برای تأثیرگذاری بر رفتار و اخلاق دانش‌آموزان ناکافی به نظر می‌رسد. ساکیز و همکاران^۳ (۲۰۱۷) در تحقیقی با عنوان تأثیر سه سال برنامه آموزش المپیک بر رفتار اجتماعی نوجوانان بیان داشتند که یک دوره سه ساله آموزش المپیک بر روی نوجوانان منجر به بهبود در رفتارهای اجتماعی و فرا اجتماعی آن‌ها شد. پتری^۴ (۲۰۱۷) نیز بیان داشت عامل کلیدی در بالا بردن کیفیت و اثربخشی درس تربیت‌بدنی در مدارس، اضافه کردن مفهوم المپیزم به ساعات ورزش دانش‌آموزان است.

در کل تحقیقات انجام شده در زمینه آموزش المپیزم و به‌خصوص آموزش آن در سطح مدارس بسیار اندک است و برای اجرای آموزش المپیزم در مدارس، معلمان ورزشی باید از دانش کافی جهت پیاده سازی آن برخوردار باشند که این خلاء در سیستم آموزشی کشور بسیار پررنگ است.

-
1. Life-World-Centered Approach
 2. Zohrevandian, K., Sajjadi, S.N., Khosravizadeh, E., Ebrahimi, F.
 3. Sukys, S., Majauskiene, D., Dumciene, A.
 4. Petrie. K.

درست است که معلمان محصول فرهنگ، فضای سیاسی و آموزشی جامعه خودشان هستند، اما این نکته به این معنا نیست که مقالات و تحقیقات انجام شده در کشورهای مختلف برای دیگر محققین و معلمان فاقد ارزش است، بلکه این محققین باید به این سؤالات پاسخ دهند که ۱- آیا این ارزش‌ها برای من و مردم کشورم، همان معنایی را دارد که برای محقق داشته است؟ ۲- کدامیک از مفاهیم المپیزم بیشتر با اولویت‌های آموزشی و سیستم ارزشی کشور من همخوانی دارد؟ ۳- آیا اصول آموزشی ذکر شده در مقالات و تحقیقات آموزش المپیزم قابل درک است و با فضای آموزشی و فرهنگی کشور من همخوانی دارد؟ ۴- کدامیک از استراتژی‌های یاددهی و آموزشی می‌تواند باعث پیشبرد آموزش المپیزم در مدارس کشور من شود؟ و سپس به بررسی ارزش‌ها بپردازند (بیندر، ۲۰۰۵). در پژوهش حاضر محققان بر آنند که با مشخص نمودن معیارهای مؤثر بر آموزش المپیک در مدارس اقدام به اولویت‌بندی رویکردها و روش‌های آموزش المپیک در مدارس نمایند.

روش‌شناسی پژوهش

این تحقیق به لحاظ روش از نوع توصیفی-تحلیلی و به لحاظ هدف از نوع کاربردی است. مراحل تحقیق مشتمل بر مرور ادبیات و تدوین چهارچوب نظری، لیست محتوای آموزشی مربوطه، و جمع-آوری داده‌ها و اطلاعات است. در ابتدا جهت مشخص نمودن و غربالگری معیارهای مورد مطالعه با استفاده از نظر متخصصین از روش دلفی فازی (ملک اخلاق و همکاران؛ ۲۰۱۴؛ موسوی و همکاران؛ ۲۰۱۵؛ ۲۰۱۶؛ گریشام؛ ۲۰۰۹) استفاده شد. بدین صورت که ابتدا با مرور جامع مبانی نظری در زمینه برنامه‌ریزی درسی، معیارهای تأثیرگذار شناسایی می‌شوند و پس از آن به بررسی نظر متخصصان پرداخته و عبارات کلامی به اعداد فازی تبدیل می‌شوند. سپس با بررسی میانگین فازی معیارهای تأثیرگذار، شناسایی شده و در صورت رسیدن به اجماع بررسی‌ها پایان می‌یابند. بعد از آن نیز از روش تاپسیس برای اولویت‌بندی دبیران تربیت‌بندی به رویکردها و روش‌های آموزشی مختلف استفاده شد. با توجه به این‌که پرسش‌نامه دلفی فازی تنها بین متخصصین علوم ورزشی با سابقه پژوهشی در حوزه المپیک توزیع شد، حجم نمونه پژوهش با استفاده از روش نمونه‌گیری زنجیری و غیراحتمالی گلوله برفی انجام گرفت (بینده؛ ۲۰۱۹)؛ در این روش نمونه‌گیری هر فرد متخصص یک یا چند نفر از متخصصین این حوزه را به فرآیند پژوهش معرفی می‌کند که در اکثر تحقیقات دلفی فازی تعداد متخصصین بین ۱۰ تا ۲۰ نفر را کافی می‌دانند و بیان می‌دارند که بیش از این

1. Malek-Akhlagh, E., Dorostkar-Ahmadi, N., Mehdizadeh, M., Akhavan-Tavakoli, N.
2. Mousavi, P., Yousefi, R., HasanPour, A.
3. Grisham, T.
4. Bindah, E.V.

تعداد منجر به تکرار نظرات می‌شود (حسینی و همکاران؛ ۱۳۹۷). در نتیجه در بخش اول، ۱۹ نفر از اساتید دانشگاهی متخصص در حوزه المپیزم که حداقل یک عنوان تحقیقاتی در حوزه المپیک داشتند، جهت تعیین معیارهای اولویت‌بندی رویکردهای آموزشی المپیزم انتخاب شدند و تعداد ۴ نفر از این متخصصین پس از پایان بررسی دلفی فازی، پاسخی به تأیید نتایج ندادند. لذا ۱۵ متخصص روی نتایج پایانی اجماع یافتند و با توجه به هدف غربالگری دلفی فازی و این امر که در صورت انتخاب صحیح و آگاهانه متخصصین، تکرار ارسال پرسشنامه‌ها تأثیر قابل توجهی در سطح توافق نظر صورت گرفته در مورد گزینه‌های مطرح شده ایجاد نمی‌کند، تنها یک راند برای نتیجه‌گیری انجام گرفت (میلر؛ ۲۰۰۱). جامعه آماری بخش دوم این تحقیق شامل دبیران تربیت‌بدنی رسمی و غیر رسمی آموزش و پرورش شهر تهران است که بنابر استعلام از اداره کل آموزش و پرورش شهر تهران، تعداد معلمان رسمی ۶۵۰ نفر و به همین تعداد معلم غیر رسمی برآورد شد که با تحقیق هنری^۳ (۲۰۱۸) نیز منطبق است. سپس با توجه به جدول آماری مورگان، تعداد نمونه ۲۹۷ به دست آمد که به منظور اطمینان از برگشت پرسشنامه‌ها ۳۱۰ پرسشنامه توزیع شد و ۳۰۰ عدد آن به‌طور کامل پاسخ و عودت داده شد. در نتیجه ۳۰۰ نفر از دبیران تربیت‌بدنی به الویت‌بندی شاخص‌ها بر مبنای معیارهای تعیین شده پرداختند. برای انتخاب این نمونه‌ها، از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای- تصادفی و با در نظر گرفتن مناطق جغرافیایی شمال، جنوب، غرب، شرق و مرکز شهر استفاده شد.

ابزار اندازه‌گیری بخش اول تحقیق شامل پرسشنامه دلفی فازی جهت غربالگری معیارها بود که شامل ۹ معیار تأثیرگذار با طیف هفت ارزشی لیکرت و یک سؤال آزاد (چنانچه مورد دیگری مد نظرشان است، بیان کنند) است. در این روش اطلاعات در قالب زبان نوشتاری از خبرگان دریافت و به‌صورت فازی تحلیل شد. هدف این روش دسترسی به مطمئن‌ترین توافق گروهی خبرگان درباره آموزش المپیزم است. در تحقیق حاضر پژوهشگران با مطالعه مبانی نظری در حیطه برنامه‌ریزی درسی به این ۹ معیار شامل "منابع مالی"، "امکانات سخت‌افزاری"، "منابع انسانی"، توانایی‌های حرفه‌ای"، "رویکرد تلفیقی با آموزش"، "اثربخشی"، "منابع دانش"، "جذابیت برای دانش‌آموز" و "عوامل فرهنگی" دست یافتند. پس از توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه از خبرگان، ضریب تغییرات (CV) و نسبت روائی محتوا (CVR) برای هر عامل محاسبه شد. مقدار فازی هر عامل با کدنویسی

1. Hosseini, S.M.H., Dehghanedehnavi, M.A, Ghorbanzadeh, V, Amiri, M, Rajaeabaghsiaee, M.
2. Miller, G.
3. Honari, H.
4. Coefficient of Variation
5. Content Validity Ratio

در نرم‌افزار متلب به دست آمد. ضریب تغییرات، میزان پراکندگی به ازای یک واحد میانگین را بیان می‌کند و در صورت کمتر بودن میزان ضریب تغییرات از عدد $0/5$ نیازی به سنجش مجدد از خبرگان درباره آن شاخص نبود. مقدار نسبت روائی محتوا نیز که بیش از عدد $0/29$ باشد، در این شرایط میانگین یا نظر اکثریت به عنوان جواب نهایی سؤالات در نظر گرفته می‌شود (کیوم و همکاران،^{۲۰۱۳}؛ ویلسون و همکاران،^{۲۰۱۲}). بعد از تعیین طیف فازی مناسب برای فازی کردن اصطلاحات کلامی، باید نظرات با توجه به جدول ۱ فازی‌سازی شوند (حبیبی و همکاران،^{۲۰۱۵}؛ سعدآبادی و همکاران،^{۲۰۱۳}؛ وو و همکاران،^{۲۰۱۳}).

جدول ۱- معادل فازی اصطلاحات کلامی

اصطلاحات کلامی	خیلی زیاد	زیاد	نسبتاً زیاد	متوسط	نسبتاً کم	کم	خیلی کم
مقادیر کلامی	(۹،۱۰،۱۰)	(۷،۹،۱۰)	(۵،۷،۹)	(۳،۵،۷)	(۱،۳،۵)	(۰،۱،۳)	(۰،۰،۰)

بنابر این نظر هر خبره به شکل یک عدد فازی مثلثی (I, m, u) نشان داده می‌شود که در این عدد فازی مثلثی u نشان‌دهنده کران بالا و بیشینه مقدار عدد فازی است. I نشان‌دهنده کران پایین و کمینه مقدار عدد فازی و m محتمل‌ترین مقدار یک عدد فازی است (آکیوز و کلیک،^{۲۰۱۵}).

ابزار اندازه‌گیری در بخش دوم این تحقیق شامل دو ماتریس تصمیم‌گیری برای اولویت‌بندی ۴ رویکرد و ۱۶ روش آموزش المپیوم در مدارس با استفاده از روش تاپسیس^۱ است. روش تاپسیس یا "اولویت‌بندی بر اساس شباهت به راه‌حل ایده‌آل"، یکی از روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره مانند روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) است. از جمله مزیت‌های این روش آن است که روش‌های مختلف آموزش المپیوم می‌توانند دارای واحدهای سنجش متفاوتی بوده و طبیعت منفی و مثبت داشته باشند؛ به عبارت دیگر می‌توان از شاخص‌های منفی و مثبت به شکل ترکیبی در این روش استفاده نمود. بر اساس این روش، بهترین گزینه یا راه‌حل، نزدیک‌ترین راه‌حل به راه‌حل یا گزینه

1. MATLAB
2. Kim, M., Jang, Y.C., Lee, S.
3. Wilson, F.R., Pan, W., Schumsky, D.A.
4. Habibi, A., Jahantigh, F.F., Sarafrazi, A.
5. Saadabadi, A.A., Taleghani, G.R., Golchin, A.
6. Wu, G.D., Liao, S.K., Chiu, C.H., Chang, K.L.
7. Akyuz, E., Celik, E.
8. TOPSIS
9. Analytic Hierarchy Process

ایده‌آل و دورترین از راه‌حل غیر ایده‌آل است. راه‌حل ایده‌آل، راه‌حلی است که بیشترین سود و کمترین هزینه را داشته، درحالی‌که راه‌حل غیر ایده‌آل، راه‌حلی است که بالاترین هزینه و کمترین سود را داشته باشد. یعنی راه‌حل ایده‌آل از مجموع مقادیر حداکثر هر یک از معیارها به دست می‌آید، در حالی که راه‌حل غیر ایده‌آل از مجموع پایین‌ترین مقادیر هر یک از معیارها حاصل می‌گردد. مراحل تاپسیس به صورت زیر است (مؤمنی، ۲۰۱۳):

گام اول) ایجاد یک ماتریس تصمیم‌گیری برای رتبه بندی؛ شامل m گزینه و n معیار.
گام دوم) نرمال نمودن ماتریس تصمیم‌گیری بر اساس وزن معیارها (به وسیله تکنیک آنترپی شانون)

گام سوم) تعیین راه‌حل ایده‌آل مثبت و راه‌حل ایده‌آل منفی.

گام چهارم) به دست آوردن میزان فاصله هر گزینه تا ایده‌آل‌های مثبت و منفی.

گام پنجم) تعیین ضریب نزدیکی برای هر یک از گزینه‌ها.

گام ششم) رتبه بندی گزینه‌ها بر اساس ضریب نزدیکی.

یافته‌ها

تعیین معیارها با استفاده از روش دلفی فازی

در ابتدا با بررسی ادبیات و پیشینه تحقیق، ۹ معیار تأثیرگذار بر انتخاب روش آموزشی با در نظر گرفتن سه بخش مؤثر در این زمینه (سازمان آموزش و پرورش و مدارس، معلمان، دانش‌آموزان) استخراج شدند. ابتدا به منظور مشخص نمودن معیارهای مؤثر بر انتخاب روش‌های آموزش المپیوم، با استفاده از روش دلفی فازی نظر خبرگان مورد بررسی قرار گرفت. به منظور بررسی پیشبرد یا توقف فرآیند نظرسنجی از خبرگان در یک سطح قابل قبول، ضریب تغییرات و نسبت روائی محتوا به دست آمد. همان‌گونه که در جدول ۲ مشخص است، در مرحله اول نظرسنجی، تمام معیارها از روائی قابل قبول برخوردار بود و ضرایب تغییرات کمتر از ۰/۵ است. بنابراین پس از بررسی پاسخ‌ها، نظر اجماع به عنوان پاسخ نهایی برای میزان اثرگذاری هر عامل روی روش‌های آموزش المپیوم در مدارس در نظر گرفته شد و همچنین از سؤال آزاد پرسش‌نامه نیز عاملی به عوامل موجود اضافه نشد.

جدول ۲- مقادیر ضریب تغییرات و نسبت روایی محتوا عوامل تأثیرگذار بر روش‌های آموزش المپیزم در مدارس

عامل	CV	CVR
۱ منابع مالی (F ₁)	۰/۰۷۹	۰/۳
۲ امکانات سخت افزاری (F ₂)	۰/۱۲۰	۰/۵
۳ منابع انسانی (F ₃)	۰/۱۰۶	۰/۵
۴ توانایی‌های حرفه‌ای (F ₄)	۰/۱۲۵	۰/۳
۵ رویکرد تلفیقی به آموزش (F ₅)	۰/۱۸۰	۰/۳
۶ اثر بخشی (F ₆)	۰/۱۴۸	۰/۵
۷ منابع دانش (F ₇)	۰/۰۹۶	۰/۶
۸ جذابیت برای دانش‌آموز (F ₈)	۰/۱۴۹	۰/۳
۹ عوامل فرهنگی (F ₉)	۰/۱۹۱	۰/۳

سپس طبق جدول ۱ مقادیر فازی متناسب با هر معیار جایگزین شد. پس از آن برای غربالگری و مشخص نمودن عامل‌های مهم‌تر از کم اهمیت‌تر، درجه بزرگی هریک نسبت به مابقی عامل‌ها محاسبه شد و سپس کمینه هر سطر محاسبه و مقادیر بیشینه و مثبت به‌عنوان عوامل مهم در غربالگری بررسی شدند. پس از غربالگری نتایج پرسش‌نامه دلفی، پنج عامل "منابع مالی"، "امکانات سخت افزاری"، "اثر بخشی"، "منابع دانشی" و "عوامل فرهنگی" استخراج شدند و توسط خبرگان نیز مورد تأیید دوباره قرار گرفتند. دو معیار اثر بخشی و عوامل فرهنگی اولویت رویکردها و روش‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهند و معیارهای منابع مالی، امکانات سخت‌افزاری و منابع دانش، امکان اجرایی شدن رویکردها و روش‌ها را بررسی می‌کنند.

محاسبه وزن نسبی معیارها با استفاده از روش آنتروپی شانون

وزن تخصیص پیدا کرده به هر عامل، حاصل ضربی است از میزان درجه اهمیتی که معلمان تربیت‌بندی در معیارهای مختلف به یک شاخص اختصاص داده‌اند ولی برای بیان اهمیت نسبی معیارها باید وزن نسبی آن‌ها را تعیین کرد. در تحقیق حاضر روش آنتروپی شانون جهت وزن‌دهی به معیارها مورد استفاده قرار گرفت. اساس این روش بر این استوار است که هرچه میزان پراکندگی یک معیار بیشتر باشد، آن معیار اهمیت بیشتری دارد. نتایج وزن‌دهی به معیارها با کمک روش آنتروپی شانون در شکل ۱ قابل مشاهده است. در میان این پنج معیار، "منابع دانشی" دارای بالاترین وزن؛ و در مقابل، "منابع مالی" دارای کمترین وزن و اهمیت هستند.

شکل ۱- مقادیر آنتروپی شانون برای معیارها

اولویت‌بندی روش‌ها و رویکردها با استفاده از تاپسیس

با بررسی ادبیات و پیشینه تحقیق و همچنین اجماع خبرگان، چهار رویکرد در آموزش المپیوم و مجموعاً ۱۶ روش به‌عنوان زیر مجموعه آن‌ها به‌دست آمد که در جدول ۳ و ۴ ضریب نزدیکی هر رویکرد و روش‌های زیر مجموعه آن مشاهده می‌شود.

جدول ۳- نتایج روش تاپسیس در تعیین ضریب نزدیکی تخصیص‌یافته به رویکردها و روش‌های آموزش المپیوم (رویکرد مبتنی بر دانش و رویکرد مبتنی بر تجربه)

هدف	رویکرد	ضریب نزدیکی	روش	ضریب نزدیکی
اولویت‌بندی رویکردها و روش‌های آموزش المپیوم در مدارس	رویکرد مبتنی بر دانش	۰/۷۶۳	کتاب درسی برای مدارس	۰/۸۰۱
			برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی برای دانش‌آموزان	۰/۷۸۵
			انتشار نشریات در حوزه المپیک برای دانش‌آموزان	۰/۸۱۱
			بسته‌های آموزشی نرم افزاری المپیک	۰/۶۸۱
			بازی‌های آموزشی کامپیوتری با موضوع المپیک	۰/۶۷۰
	رویکرد مبتنی بر تجربه	۰/۷۳۳	تورهای یک‌روزه با موضوع المپیک	۰/۷۶۱
			برگزاری جشن‌هایی برای قهرمانان توسط دانش‌آموزان	۰/۷۱۳
			مسابقات هنری در رابطه با المپیک	۰/۷۲۸
			برگزاری روز و هفته المپیک توسط دانش‌آموزان	۰/۷۸۴
			تئاتر و سرود با موضوع المپیک	۰/۵۹۳

جدول ۳- نتایج روش تاپسیس در تعیین ضریب نزدیکی تخصیص‌یافته به رویکردها و روش‌های آموزش المپیزم (رویکرد مهارت‌های حرکتی و رویکرد زندگی‌محور)

هدف	رویکرد	ضریب نزدیکی	روش	ضریب نزدیکی
اولویت‌بندی رویکردها و روش‌های آموزش المپیزم در مدارس	رویکرد مهارت‌های حرکتی	۰/۷۵۱	برگزاری جشنواره المپیک سالانه برای مدارس کشور	۰/۷۴۳
			برگزاری مسابقاتی با الگویی شبیه به المپیک در مدارس	۰/۷۷۴
رویکرد زندگی‌محور		۰/۸۰۴	ترکیب ارزش‌های المپیک با چالش‌های اجتماعی روز دانش‌آموزان	۰/۸۶۱
			آموزش مسائل اجتماعی با استفاده از تجربیات قهرمانان ورزشی	۰/۸۲۲
			گفتگو با قهرمانان در حوزه ارزش‌های المپیک و رابطه آن با زندگی امروزی	۰/۷۴۳
			ارتباط آنلاین با ورزشکاران و بهره‌گیری از تجربیات آنها	۰/۶۲۱

با در نظر گرفتن پنج معیار منابع دانش، اثربخشی، امکانات سخت افزاری، عوامل فرهنگی و منابع مالی، در میان چهار رویکرد اصلی که در آموزش المپیک درون مدارس وجود دارند، اهمیت و همچنین امکان اجرایی شدن هر رویکرد و روش آموزشی اولویت‌بندی شد. رویکرد "زندگی محور" که به ترکیب ارزش‌های المپیک با زندگی اجتماعی و روزمره دانش‌آموزان تأکید دارد با ضریب نزدیکی ۰/۸۰۴ دارای بالاترین اولویت است و پس از آن رویکرد مبتنی بر دانش و رویکرد مبتنی بر مهارت‌های حرکتی قرار گرفتند، همچنین رویکرد "مبتنی بر تجربه" که به ترویج ارزش‌های المپیک از طریق شرکت فعال گروهی از کودکان و افراد جوان در مناسبت‌های فرهنگی- ورزشی و مرتبط تأکید دارد با ضریب نزدیکی ۰/۷۳۳ از پایین‌ترین اولویت برخوردار است. در میان روش‌های آموزش، "ترکیب ارزش‌ها با چالش‌های اجتماعی روز دانش‌آموزان" با ضریب نزدیکی ۰/۸۶۱ دارای بالاترین اولویت است. همچنین آموزش مسائل اجتماعی با استفاده از تجربیات قهرمانان ورزشی با ضریب نزدیکی ۰/۸۲۲ در رتبه دوم قرار گرفت که هر دو روش از زیر مجموعه‌های رویکرد زندگی محور هستند و نشان‌دهنده اهمیت این رویکرد می‌باشند. پس از این دو روش، انتشار نشریات در حوزه المپیک و تألیف کتب درسی برای مدارس در اولویت‌های بعدی قرار گرفتند که این دو روش نیز از زیرمجموعه‌های رویکرد مبتنی بر دانش که مرسوم‌ترین رویکرد در آموزش کودکان هست، می‌باشند. همچنین تئاتر و سرود با موضوع المپیک در آخرین اولویت از دید معلمان قرار گرفتند و با

توجه به اولویت آخر رویکرد مبتنی بر تجربه در بین سایر رویکردهای آموزشی منطقی به نظر می‌رسد. همچنین در بین روش‌های زیر مجموعه رویکرد مبتنی بر تجربه، برگزاری روز و هفته المپیک با ضریب نزدیکی ۰/۷۸۴ و تورهای یک‌روزه با موضوع المپیک با ضریب نزدیکی ۰/۷۶۱ بالاترین اولویت را دارند و در رویکرد مبتنی بر مهارت حرکتی، روش برگزاری مسابقات با الگویی شبیه به المپیک با ضریب نزدیکی ۰/۷۷۴ اولویت بالاتری نسبت به روش دیگر دارد. پایین‌ترین اولویت در رویکرد مبتنی بر دانش نیز مربوط به بازی‌های آموزشی کامپیوتری با موضوع المپیک است که نیازمند تلفیق تکنولوژی با ورزش است. همچنین ارتباط آنلاین با ورزشکاران و بهره‌گیری از تجربیات آن‌ها نیز در رویکرد زندگی محور دارای پایین‌ترین اولویت شناخته شد که باز هم نقش پررنگ تکنولوژی در آن دیده می‌شود. در نهایت برگزاری جشنواره‌های سالیانه المپیک برای مدارس در رویکرد مهارت‌های حرکتی پایین‌ترین اولویت را از آن خود کرد.

بحث و نتیجه‌گیری

در این تحقیق سعی شد تا با نگرشی متفاوت، به مقوله آموزش المپیزم در ایران پرداخته شود و با استفاده از چند معیار به بررسی شیوه‌ها و رویکردهای آموزش المپیزم و اولویت‌بندی آن‌ها پرداخته شد. مطالعه حاضر، با استفاده از تحقیقات انجام شده داخلی و خارجی مانند غفوری و همکاران (۲۰۰۸)، نول (۲۰۰۸، ۲۰۱۲)، بیندر (۲۰۰۵، ۲۰۰۷، ۲۰۱۲) به برآورد روش‌ها و رویکردهای آموزش المپیزم در دنیای امروزی پرداخت و همچنین معیارهای بررسی این شاخص‌ها را نیز مشخص نمود و با تحلیل پرسش‌نامه دلفی فازی، معیارهای مؤثر در آموزش المپیزم که شامل ۹ عامل بودند را از نظر ضریب تغییرات و نسبت روانی محتوا مورد بررسی قرار داد. در نهایت با فازی-سازی این معیارها، پنج عامل "امکانات سخت افزاری"، "اثربخشی روش آموزش"، "منابع مالی"، "منابع دانش" و "عوامل فرهنگی" به‌عنوان مهمترین عوامل تأثیرگذار بر روش‌ها و رویکردهای آموزش المپیزم در مدارس ایران استخراج شدند. این معیارها تنها اهمیت یک رویکرد یا روش را مورد بررسی قرار نمی‌دهد بلکه با در نظر گرفتن منابع سازمانی امکان اجرایی شدن هرکدام از آن‌ها را نیز در اولویت‌بندی دخیل می‌کند. در حوزه آموزش المپیک، تحقیقات داخلی که عیناً به بررسی روش‌ها و رویکردهای آموزش المپیک پرداخته باشد، وجود نداشت. در حوزه تحقیقات خارجی، تحقیقات متفاوتی به بررسی روش‌ها و رویکردهای مختلفی که در کشورهای گوناگون اجرا می‌شود، پرداخته‌اند. اما با توجه به این‌که المپیزم به‌دنبال افرادی سالم‌تر با نگرشی شادتر و نگاهی صلح-آمیزتر به دنیا است و همچنین با توجه به این‌که المپیزم تلاش افراد را می‌شناسد و از آن تقدیر می‌کند و هیچ‌گونه تبعیضی بین ملت‌ها، نژادها، سیستم‌های سیاسی و ... را قبول نمی‌کند، این امر

رفتار افراد و ادراک آن‌ها نسبت به جامعه را تغییر می‌دهد. جوامع امروزی به‌شدت نیازمند چنین فلسفه‌ای در اқشار مختلف و به‌خصوص دانش‌آموزان است و با در نظر گرفتن تأثیر انکارناپذیر این اصول بر روی دانش‌آموزان و شخصیت آینده آنان، انجام تحقیق حاضر و تحقیقاتی از این دست بسیار حائز اهمیت است.

نتایج تحلیل معیارها نشان داد "منابع دانش" با وزن ۰/۳۴۱ دارای بیشترین اهمیت است. این معیار بیانگر ماهیت دانش مورد نیاز و چگونگی کسب و آموزش آن به دبیران و دانش‌آموزان است که با پژوهش صبوری خسروشاهی^۱ (۲۰۱۰) همخوانی دارد. اگر در محتوا و سرفصل‌های درس تربیت‌بدنی برخی از مبانی و ارزش‌های اصلی المپیزم گنجانده شوند و معلمان در تدریس این سرفصل‌ها، در بخش شناختی توجیه شوند، فرصت خوبی برای ترویج آموزش المپیزم به‌وجود می‌آید. پژوهش‌های پری (۲۰۰۶) و بیندر (۲۰۰۷) نتایجی همسو با این یافته پژوهش داشتند. زیرا به عقیده آن‌ها، ایجاد واحد درسی در رشته تربیت‌بدنی و چاپ کتب درسی می‌توانند اطلاعات دانش‌آموزان را در زمینه جنبش المپیک افزایش دهند. همچنین، ادغام مفاهیم جنبش المپیک در دروس دیگر (مانند تاریخ، هنر، ریاضیات و ادبیات) نیز باعث ورود این مفاهیم به زندگی روزمره و فراگیر شدن آن‌ها با توجه به فرهنگ ایران می‌شود. به نظر می‌رسد با توجه به نو بودن آموزش المپیک (چه در جهان و چه در ایران) منابع دانش در این زمینه جزء اولین مسائل دارای اهمیت است، اما با توجه به فعالیت‌های همه‌جانبه کمیته بین‌المللی المپیک و مرکز مطالعات المپیک و همچنین با توجه به این‌که با برگزاری هر دوره بازی‌های المپیک مواردی به این حوزه دانش اضافه می‌کند، به‌نظر می‌رسد مشکل خاصی در زمینه منابع دانش در آموزش المپیک حس نشود. ولی برای به‌کارگیری درست این منبع نیاز به تشکیل کارگروه‌هایی در بخش تربیت‌بدنی آموزش و پرورش جهت استخراج این منابع و همچنین به‌روز رسانی آن‌ها و تطبیق آن‌ها با فرهنگ کشور محسوس است. لذا پیشنهاد می‌شود با شناسایی رخدادهای اصول و ارزش‌هایی که در المپیزم است و با فرهنگ ما همخوانی دارد، اقدام به انتشار کتب، نشریات و یا فیلم‌های آموزشی برای دانش‌آموزان گردد. راهکارهای اجرایی از قبیل برگزاری دوره‌های ضمن خدمت برای معلمان، برگزاری همایش‌هایی برای آشنایی بیشتر معلمان با فلسفه المپیزم، استفاده از مفاهیم مرتبط با المپیزم در کتب دروس دیگر و همچنین افزایش توجه به این موضوع در درس تربیت‌بدنی می‌توانند در این زمینه مؤثر واقع شوند. با توجه هم‌سویی نتایج تحقیق حاضر و تحقیقات پیشین و نتیجه تحقیق صفری جعفرلو (۲۰۱۸) و دی‌اوریا^۲ (۲۰۰۴) مبنی بر این‌که استفاده از روش‌ها و فنون تدریس آموزشی متنوع توسط معلمان

1. Sabouri-KhosroShahi, H.

2. D'Oria, A.

تربیت‌بدنی در میزان مشارکت و رضایت‌مندی دانش‌آموزان از برنامه‌های تربیت‌بدنی در مدارس تأثیرگذار است، آشنا ساختن معلمان تربیت‌بدنی با روش‌های نوین تدریس امری لازم و ضروری است. این مطلب در تحقیق آرموران و یلینگ (۲۰۰۴) که نتیجه گرفتند اکثر معلمان تربیت‌بدنی اعتقاد داشتند که پیشرفت حرفه‌ای معلمان نیازمند گذراندن دوره‌های مداوم یادگیری حرفه‌ای (ضمن خدمت) است، مورد تأیید قرار گرفته است. بنابراین می‌توان گفت برگزاری کارگاه‌ها و دوره‌های ضمن خدمت مرتبط با روش تدریس المپیوم می‌تواند به رسالت خود در زمینه همگام‌سازی معلمان با علوم و اطلاعات جدید عمل نموده و دیدگاه دبیران تربیت‌بدنی را در ارتباط با آموزش المپیوم تغییر دهد. به بیان دیگر، شرکت دبیران تربیت‌بدنی در کارگاه‌های روش تدریس المپیوم باعث آشنایی بیشتر آن‌ها با روش‌های نوین و رویکردهای مناسب آموزش المپیوم شده و در ایجاد تغییر بر شیوه‌های آموزشی آن‌ها در این زمینه تأثیری مثبت خواهد داشت. همچنین معیار "منابع مالی" با وزن ۰/۱۱۱ دارای کمترین وزن در میان معیارهای مورد بررسی بود که با تحقیق رسته مقدم و نادری (۲۰۱۵) ناهمخوان است. البته با توجه به کمبود منابع مالی در آموزش و پرورش کشورمان و کاستی‌هایی که از این نظر وجود دارد، در اینجا دارا بودن کمترین وزن به معنای عدم اهمیت این منبع نیست؛ بلکه می‌تواند ناشی از کمبود و عدم تخصیص مناسب منابع مالی باشد. در بررسی معیارها به ترتیب "منابع دانش"، "اثربخشی روش آموزشی"، "امکانات سخت افزاری"، "عوامل فرهنگی" و "منابع مالی" دارای بیشترین اهمیت شناسایی شدند. این عوامل با توجه به نیازهای آموزشی و همچنین محدودیت‌ها و امکانات موجود در آموزش و پرورش کشور انتخاب شدند و از بین این معیارها اثربخشی روش آموزشی و عوامل فرهنگی، بیانگر نیازهای آموزشی حاضر؛ و منابع دانش، امکانات سخت افزاری و منابع مالی، نماینده امکانات و محدودیت‌های آموزش و پرورش بودند. البته با در نظر گرفتن وزن تمام معیارها، نمی‌توان تنها یک عامل را دارای اهمیت دانست. بلکه تمامی این عوامل در انتخاب روش و رویکرد آموزش المپیوم دارای اهمیت هستند. البته معیارهای مورد بررسی می‌توانند با توجه به جامعه هدف متفاوت باشند و با توجه به گستردگی مخاطبانِ مبحث آموزش المپیوم این امر حائز اهمیت است. به‌عنوان مثال در بررسی جوامع مختلف مخاطب آموزش المپیوم (دانش‌آموزان، معلمان، مربیان ورزشی، ورزشکاران، اساتید دانشگاهی و ...)، معیارهای حائز اهمیت نیز می‌توانند متفاوت باشند (بیندر، ۲۰۱۲). در مطالعه حاضر با در نظر گرفتن دانش‌آموزان به عنوان مخاطبان آموزش و با در نظر گرفتن مدارس به عنوان محیط آموزشی، معیارهای فوق جهت بررسی انتخاب شدند.

-
1. Armourand, K.M., Yelling, M.
 2. Raste-Moghdam, A., Naderi, A.

در بین چهار رویکرد اصلی که برای آموزش المپیزم در دنیا مرسوم هستند، رویکرد "زندگی محور" با ضریب نزدیکی ۰/۸۰۴ بالاترین اولویت را دارد که امروزه این رویکرد در بسیاری از کشورهای پیشرفته از لحاظ سیستم آموزشی مورد استفاده قرار می‌گیرد (نول، ۲۰۰۷). این رویکرد از جمله روزآمدترین رویکردهای آموزشی در حوزه المپیزم است و به نظر می‌رسد که انتخاب رویکرد "زندگی محور" به‌عنوان اولین اولویت، بیانگر نیاز سیستم آموزشی به جدا شدن از رویکردهای سنتی آموزشی در زمینه تربیت‌بدنی و همراه شدن با سیستم‌های آموزشی روز دنیا است. همچنین این رویکرد با درگیر نمودن زندگی اجتماعی دانش‌آموزان با ورزش و تربیت‌بدنی دامنه گسترده‌تری از تأثیرگذاری بر دانش‌آموزان را در بر می‌گیرد. پس از آن رویکرد "مبتنی بر دانش" با ضریب نزدیکی ۰/۷۶۳ در رتبه دوم قرار دارد که این رویکرد گسترده‌ترین و محبوب‌ترین نوع آموزش در دنیا است (بیندر، ۲۰۰۷؛ نول، ۲۰۰۸). این روش از سنتی‌ترین روش‌های آموزش در حوزه المپیک است و قرار گرفتن آن در دومین اولویت می‌تواند ناشی از ساختار سنتی آموزش و پرورش کشورمان باشد. پس از این دو، رویکردهای "مبتنی بر مهارت‌های حرکتی" و "مبتنی بر تجربه" قرار دارند که به نظر می‌رسد قرارگیری رویکرد "مبتنی بر تجربه" که تلفیق هنر و ورزش از طریق شرکت فعال گروهی از کودکان و افراد جوان در مناسبت‌های فرهنگی - ورزشی و مرتبط با آن‌ها است. در اولویت آخر می‌تواند ناشی از کمبود منابع سخت افزاری و همچنین عدم باور به فلسفه‌های آموزشی عمل‌گرایانه در بین دبیران و سیستم آموزشی کشور باشد.

در بین روش‌های آموزش المپیزم، دو روش "ترکیب ارزش‌های المپیک با چالش‌های اجتماعی روز" و "آموزش مسائل اجتماعی با استفاده از تجربیات قهرمانان" از رویکرد "زندگی محور" به ترتیب در رتبه اول و دوم اولویت‌بندی قرار گرفتند. در واقع با هدف المپیک در خلق یک سبک زندگی که بر پایه احترام به ارزش‌های انسانی، اصول اخلاقی پایه، لذت بردن از تلاش، شرکت در فعالیت‌های ورزشی و نقش تربیتی الگوهای انسانی استوار است، همخوانی دارد (کرال و همکاران، ۲۰۱۰). مفاهیمی مانند بازی جوانمردانه و پرهیز از خشونت، دوپینگ، بهبود روحیه تیمی، لذت تلاش، اعتماد به نفس و ... از جمله مسائل مهمی هستند که جوامع امروزی و به‌خصوص نوجوانان با آن روبه‌رو هستند. فلسفه المپیزم با در بر گرفتن این موارد می‌تواند هم به صورت آموزه‌هایی در کتب درسی و هم به صورت ارائه تجربیات قهرمانان ورزشی در این زمینه، تأثیر به‌سزایی بر ذهن و رفتار دانش‌آموزان داشته باشند. به عنوان نمونه‌ای حمایتی از این رویکرد، می‌توان پروژه معروف "در زندگی یک قهرمان باش" (و نه ... تنها در ورزش) که برای آموزش المپیزم تدریس می‌شود را نام برد (بیندر، ۲۰۱۲). جهت ترکیب کردن مسائل اجتماعی با ورزش می‌توان از جذابیت ذاتی ورزش

برای دانش‌آموزان استفاده نمود و آن‌ها را با آموزه‌های اجتماعی بیشتر همراه کرد که با توجه به شرایط کنونی کشور و نیاز به آموزش مسائل اجتماعی، رویکردی مناسب و کارآمدی است. امروزه دانش‌آموزان با مسائل اجتماعی زیادی اعم از پرخاشگری، ناامیدی، افسردگی، مشکلات اعتماد به نفس و ... که بسیاری از ارزش‌ها و اصول المپیک می‌توانند در این زمینه‌ها کمک کننده باشند، دست و پنجه نرم می‌کنند. لذا آموزش و پرورش و مدارس می‌توانند با ترکیب دروس مرتبط با مهارت‌های اجتماعی و درس تربیت‌بدنی و المپیزم، سهم حوزه شناختی تربیت‌بدنی در سیستم آموزشی را ارتقا دهند و سبب بهبود شاخص‌های اجتماعی کودکان، این آینده‌سازان کشور، باشند. در این زمینه نیاز به آموزش معلمان تربیت‌بدنی در حوزه مسائل اجتماعی و کارکرد ورزش و المپیزم در این حوزه، لازم است که این امر از جمله وظایف سازمان آموزش و پرورش است. پس از این موارد، انتشار نشریات در حوزه المپیک و تألیف کتب درسی برای مدارس که هر دو از زیرمجموعه‌های رویکرد "مبتنی بر دانش" بودند در رتبه سوم و چهارم قرار گرفتند که بیانگر اقبال بیشتر معلمان به روش‌ها و شیوه‌های سنتی آموزش است. "برگزاری سرود و نمایش با موضوع المپیک" و "ارتباط آنلاین با ورزشکاران" در انتهای اولویت‌ها قرار داشتند. هرچند یکی از مهمترین مباحث در سیستم‌های آموزشی امروزی، تلفیق دروس مختلف با یکدیگر است و برگزاری سرود و نمایش با موضوع المپیک نمونه‌ای از تلفیق هنر و ورزش است؛ اما به نظر می‌رسد با توجه به ضعف دانشی و ضعف نیروی متخصص در این زمینه، روش‌های آموزشی از این دست در اولویت‌های انتهایی قرار دارند. سازمان‌های مؤثر در آموزش المپیزم که عبارتند از آموزش و پرورش، وزارت علوم، کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌ها و هیأت‌های ورزشی و ... هر کدام به نوبه خود می‌توانند به گسترش اصول و فلسفه المپیزم کمک شایانی کنند. از این بین آموزش و پرورش و مدارس به علت جامعه هدف پرتعداد و همچنین سال‌های متمادی ارتباط با کودکان، می‌توانند نقش بسیار پررنگ‌تری نسبت به باقی سازمان‌ها داشته باشند که البته این امر مستلزم فراهم آوری امکانات و همچنین آموزش مناسب دبیران است.

یک نکته مهم به دست آمده در تحقیق حاضر نیز این مورد است که در اولویت‌بندی روش‌های مختلف آموزشی، قرارگیری اکثریت روش‌های مبتنی بر تکنولوژی (اعم از استفاده از اینترنت، نرم افزار و یا بازی‌های کامپیوتری) در انتهای اولویت‌بندی روش‌های مختلف آموزشی بود و می‌تواند ناشی از عدم آگاهی معلمان و سیستم آموزشی از نحوه استفاده درست از این تکنولوژی‌ها و همچنین مقاومت آن‌ها در برابر ارتقا سیستم سنتی آموزشی به سیستم به‌روز و تکنولوژیک آموزشی باشد. البته این نقص در بین دبیران تربیت‌بدنی با توجه به دقت کمتر سیستم به آموزش تکنولوژی (از قبیل کار با کامپیوتر، اینترنت، استفاده از روش‌های برخط و ...) به دبیران تربیت‌بدنی و

همچنین بکارگیری روش‌های به‌روز آموزشی بیشتر به چشم می‌آید. این امر با تحقیق علیزاده و همکاران^۱ (۲۰۱۶) که بیان می‌دارند نبود دانش استفاده از فن‌آوری اطلاعات و رسانه‌های آموزشی در بین معلمان تربیت‌بدنی، عاملی تأثیرگذار در انتخاب روش تدریس است، همسو است. می‌توان بیان داشت اگرچه رسانه نقش مهمی در آموزش دارد، اما با توجه به یافته‌های تحقیق حاضر، به‌نظر می‌رسد در انتقال مفاهیم و ارزش‌های موضوع حاضر نسبت به سایر روش‌ها از اهمیت کمتری برخوردار است. شاید ذات مفاهیم و ارزش‌ها به گونه‌ای است که تأثیر آن‌ها از روش‌هایی که کودکان آن را تجربه می‌کنند یا نمونه آن را در زندگی حس و لمس می‌کنند کمتر باشد. همچنین، مباحث تخصصی المپیزم در قالب دوره‌ها، کارگاه‌ها، نشست‌ها و همایش‌ها می‌تواند یکی از مهم‌ترین راهکارهای اجرای راهبرد آموزشی باشد که البته عوامل سازمانی مانند داشتن نیروی متخصص و ارتباط با کمیته ملی المپیک برای تأمین چنین نیروهای متخصصی می‌توانند تأثیر زیادی بر اجرای این راهبرد داشته باشند. ردینچکو^۲ (۲۰۰۵) نیز در پژوهش خود با تأکید بر نشست‌ها و همایش‌ها، آن‌ها را راهکار مفیدی برای تبلور یافته‌های جدید در این حیطه می‌داند.

تبلیغ ارزش‌های المپیزم و محتوای مطلوب آموزش المپیزم از رسانه‌های ملی (تلویزیون و رادیو) نیز از مواردی است که می‌تواند تأثیر به‌سزایی در ترویج آموزش المپیزم داشته باشد. در سال‌های اخیر، شبکه‌های ورزشی و شبکه‌های مرتبط با کودکان و نوجوانان، در تلویزیون و رادیو راه‌اندازی شده‌اند که می‌توانند با همکاری آموزش‌وپرورش و کمیته ملی المپیک برنامه‌هایی را در زمینه آموزش المپیزم تهیه و پخش کنند. همچنین، با توجه به علاقه دانش‌آموزان به دنیای مجازی می‌توان در شبکه‌های اجتماعی با ایجاد محتوای مرتبط به آموزش المپیک، ترویج ارزش‌های المپیک را در بین دانش‌آموزان گسترش داد. وانگ و ماسوموتو (۲۰۰۹) نیز در یافته‌های خود به روش‌های الکترونیکی و شبکه‌های مجازی به عنوان یک روش سریع و کم هزینه برای توسعه آموزش المپیک اشاره دارند. ورزش مدارس در دو بخش ورزش همگانی و قهرمانی مدارس می‌تواند کمک شایانی به اجرای برنامه آموزش المپیزم و توسعه ارزش‌های ورزشی در بین دانش‌آموزان کند. در بخش ورزش قهرمانی، نحوه برگزاری این مسابقات، زمان‌بندی و نحوه شرکت تیم‌ها از جمله مواردی هستند که می‌توان با آمیختن اصول و ارزش‌های المپیک در آن‌ها، فرهنگ و فلسفه المپیک را در بین دانش‌آموزان ورزشکار گسترش داد. همچنین، صحبت و مباحثه با ورزشکاران قهرمان از مواردی است که به عنوان یک روش آموزشی ورزشی می‌تواند به کار گرفته شود. این روش، علاوه بر شناخت قهرمانان توسط دانش‌آموزان، باعث آموزش آن‌ها نیز می‌شود. کارایی این روش به این دلیل است که قهرمانان

1. Alizadeh, V., Ahmadi, M., Ahadi, B.
2. Rodichenko, V.S.

ورزشی برای بسیاری از افراد جامعه به خصوص کودکان و نوجوانان الگو هستند و تأثیرپذیری آموزش المپیک از طریق این افراد را بیشتر از هر فرد دیگری می‌دانند. در قسمت ورزش همگانی دانش-آموزان نیز می‌توان با برگزاری مسابقات نمادین و جشنواره‌های ورزشی مانند المپیادهای ورزشی درون مدرسه‌ای، به ترویج آموزش المپیزم پرداخت. بیندر (۲۰۱۲) نیز به برگزاری مسابقات ورزشی نمادین و آموزش ورزش به‌عنوان یکی از بهترین روش‌ها در اشاعه آموزش المپیک در بین دانش-آموزان اشاره کرده است.

با توجه به تغییرات فراوانی که امروزه سیستم آموزشی هر کشوری با آن‌ها روبرو است و با توجه به نیاز مبرمی که به همسانی با تغییرات و به‌روزرسانی این نظام وجود دارد، رویکردها و روش‌های آموزشی سنتی، دیگر کارآمدی سابق را ندارند و بایستی با معادل‌های امروزی جایگزین گردند. تربیت‌بدنی نیز از این قانون مبرا نیست و نیاز به تغییر در آن حتی بیشتر از سایر حوزه‌های آموزشی به چشم می‌خورد. المپیزم یکی از مهمترین و به‌روزترین مباحثی است که امروزه در سیستم‌های آموزشی کشورها در حوزه تربیت‌بدنی مورد استفاده قرار می‌گیرد. فلسفه المپیک با در بر گرفتن تمام حیطه‌های شناختی، عاطفی و روانی- حرکتی تبدیل به یک مبحث آموزشی همه‌جانبه برای کودکان شده است و از آنجا که موضوعی روزآمد و جذاب است، ارتباط برقرار کردن دانش‌آموزان با آن نیز به سهولت امکان‌پذیر می‌شود. آنچه مسلم است تاکنون برنامه‌ریزی مدونی برای استفاده از رویکردها و روش‌های متنوع آموزشی المپیزم در مدارس ایران صورت نگرفته است و همچنان رویکردهای سنتی در زمینه آموزش در تربیت‌بدنی حکم‌فرما است. مطالعه حاضر می‌تواند سیاست-گزاران آموزشی در حوزه تربیت‌بدنی را برای اولویت‌بندی رویکردها و روش‌های آموزش المپیزم در ایران یاری نماید.

منابع

1. Akyuz, E., Celik, E. (2015). A fuzzy DEMATEL method to evaluate critical operational hazards during gas freeing process in crude oil tankers. *Journal of Loss Prevention in the Process Industries*. 38: 243-253.
2. Alizadeh, V., Ahmadi, M., Ahadi, B. (2016). Influencing Factors on tendency of primary school physical education teachers to use instructional media in the teaching process. *Applied Research of Sport Management*. 5(2): 45-52. (Persian)
3. Armourand, K.M., Yelling, M. (2004). Professional e-development and professional e-learning: Bridging the gap for experienced physical education teachers. *European Physical Education Review*. 10(1): 71-93.
4. Bindah, E.V. (2019). *Adoption of snowball sampling technique in an exploratory study of disabled entrepreneurship*. SAGE Publications Ltd. P: 77-83.
5. Binder, D.L. (2001). "Olympism" revisited as context for global education: Implications for physical education. *Quest* 53. 1: 14-34.

6. Binder, D.L. (2007). *Teaching values: An Olympic education toolkit*. Lausanne: International Olympic Committee. P. 121-128.
7. Binder, D.L. (2005). Teaching Olympism in Schools: Olympic Education as a focus on Values Education. Centre d'Estudis Olímpics. 5-16. Web site: <http://olympicstudies.uab.es/lectures/>
8. Binder, D.L. (2012): Olympic values education: evolution of pedagogy. *Educational Review*. 64(3): 275-302.
9. Bronikowski, M. (2007). A Critical Review of Cognitive, Visual, Arts and Kinetic Methods of Teaching in Olympic Pedagogy. 9th International Session for Directors of National Olympic Academies. P. 227-332.
10. Chatziefstathiou, D. (2012). Olympic education and beyond: Olympism and value legacies from the Olympic and Paralympic Games, *Educational Review*. 64(3): 385-400.
11. Chen, S., Henry, I. (2019). Schools' engagement with the Get Set London 2012 Olympic education programme: Empirical insights from schools in a non-hosting region. *European Physical Education Review*. 25(1): 254-272.
12. Corral, C.D., Perez-Turpin, J.A., Vidal, A.M. (2010). Principles of the Olympic movement. *Journal of Human Sport and Exercise*. 5: 3-14.
13. Culpan, I. (2018). Olympism, physical education and critical pedagogy. *European Physical Education Review*: 1356336-18782560.
14. D'Oria, A. (2004). How I improved my teaching practice in grade 9 boys' physical education to increase students' participation and enjoyment (Doctoral dissertation, Nipissing University, Faculty of Education).
15. Geoffery, Z.K., Will, B.J. (2015). Rhetoric and realities of London 2012 Olympic education and participation 'legacies': voices from the core and periphery. *Sport, Education and Society*. 10: 1080-1091.
16. Ghafouri, F., Mirzayi, B., Honari, H., Honarvar, A. (2008). The impact of Olympic education on student attitudes across universities. *Olympics Journal*. 16(41): 71-77. (Persian).
17. Grammatikopoulos, V., Hassandra, M. (2005). Evaluating the olympic education program: a qualitative. *Studies in Educational Evaluation*. 31: 347-357.
18. Grisham, T. (2009). The Delphi technique: a method for testing complex and multifaceted topics. *International Journal of Managing Projects in Business*. 2(1): 112-130.
19. Gupta, B. (2011). Olympism and Indian Society: Complementary or Supplementary. 9th International Session for Educators and Officials of Higher Institutes of Physical Education. P. 420-423.
20. Habibi, A., Jahantigh, F.F., Sarafrazi, A. (2015). Fuzzy delphi technique for forecasting and screening items. *Asian Journal of Research in Business Economics and Management*. 5(2): 130-143.
21. Hassandra, M., Goudas, M., Hatzigeorgiadis, A., Theodorak, Y. (2001). A fair play intervention program in school Olympic education. *European Journal of Psychology of Education*. 5: 99-111.

22. Honari, H. (2018). Designing a model for the physical education teachers' professional characteristics and competencies. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*. 3(19): 55-68.
23. Hosseini, S.M.H., Dehghanedehnavi, M.A, Ghorbanzadeh, V, Amiri, M, Rajaeibaghiaee, M. (2018). Explaining factor model affecting iranian bank credits using fuzzy delphi approach. *Finnancial Management Perspective Journal*. 21: 115-131.
24. International Olympic Committee (IOC). (2011). Olympic Charter. Lausanne: IOC. P. 50-52.
25. Kim, M., Jang, Y.C., Lee, S. (2013). Application of Delphi-AHP methods to select the priorities of WEEE for recycling in a waste management decision-making tool. *Journal of Environmental Management*. 128: 941-948.
26. Knijnik, J., Tavares, O. (2012). Educating Copacabana: A critical analysis of the "Second Half", an Olympic Education program of Rio 2016. *Educational Review*. 64: 353-368.
27. Malek-Akhlagh, E., Dorostkar-Ahmadi, N., Mehdizadeh, M., Akhavan-Tavakoli, N. (2014). Determination of the basic criteria for selecting a coach by using the Fuzzy Delphi method and selecting the best coach using the developed Topsis technique (Case Study: Damash Sports Club in Guilan). *Management and Development of Sports Journal*. 3(2): 105-128. (Persian).
28. Miller, G. (2001). The development of indicators for sustainable tourism: results of a Delphi survey of tourism researchers. *Tourism Management*. 22(4): 351-362.
29. Momeni, M. (2013). *New research topics in operations*. Ganj Shayegan Publishing House, Tehran. P. 120-126. (Persian).
30. Mongpraneet, S. (2011). Power of Sport. 9th international Session for Educators and Officials of Higher Institutes of Physical Education. P. 331-336.
31. Mousavi, P., Yousefi, R., HasanPour, A. (2015). Identification of information security risks using the Fuzzy Delphi method in the banking industry. *Information Technology Management Journal*. 7(1): 163-184. (Persian).
32. Naul, R. (2012). Olympic education. Translation: Hamidi, M., Jafari, M. Tehran: Publications of Physical Education Research Institute of Ministry of Science, Research and Technology. P. 43-45. (Persian).
33. Naul, R. (200^v). *Olympic education*. Oxford: Meyer & Meyer. P. 117-119. Naul, R. (2008). Olympic pedagogy as a theory of development of ethical and humanistic values in education. *Sporto Mokslas*. 3: 9-15.
34. Parry, J. (2003). Olympic education in practice. Proceedings of the 3rd National Congress of Olympism and Sports Culture, University of Ulusal, Bursa, Turkey. 164-74.
35. Parry, J. (2006). Sport and Olympism: Universals and Multiculturalism. *Journal of the Philosophy of Sport*. 33: 188-204.
36. Petrie, K. (2017). Olympic/ism Education: Does it have a place in Physical Education?. *International Academic Journal on Olympic Studies*. 1: 153-168.
37. Raste-Moghadam, A., Naderi, A. (2015). Patterns of funding and extraction of teachings for Iran's higher education system. *Iranian Higher Education Journal*. 7(2): 113-152. (Persian).

38. Rodichenko, V.S. (2005). *Olympic education in Russia*. Fizkultura I Sport Publishers. Moscow.
39. Saadabadi, A.A., Taleghani, G.R., Golchin, A. (2013). Identifying and investigating teamwork barriers in Iranian knowledge-based organizations and Tehran University of Science and Technology Parks through fuzzy approach. *Management, Economics & Accounting, Public Organization Management*. 1(3): 65-82.
40. Sabouri-KhosroShahi, H. (2010). Education in the era of globalization; Challenges and strategies to deal with it. *Globalization Strategic Studies Journal*. 1(1): 153-196. (Persian).
41. Safari Jafarloo, H.R. (2018). Developing the promotion strategies and proper content of olympic education among students of Iranian schools. *Research on Educational Sport Journal*. 6(14): 327-44. (Persian).
42. Sagarzazu, I. (2011). Olympic Education: A bridge between sport, cultural diversity and development. 9th International Session for Educators and Officials of Higher Institutes of Physical Education. P. 111-115.
43. Sajjadi, N. (2006). *Meet the Olympic Movement*. Tehran: National Olympic Committee Publications. P. 23-30. (Persian).
44. Sukys, S., Majauskiene, D., Dumciene, A. (2017). The effects of a three-year integrated Olympic education programme on adolescents' prosocial behaviours. *European Journal of Sport Science*. 17(3): 335-342.
45. Wang, Y., Masumoto, N. (2009). Olympic Education at Model Schools for the 2008 Beijing Olympic Games. *International Journal of Sport and Health Science*. 7: 31-41.
46. Wilson, F.R., Pan, W., Schumsky, D.A. (2012). Recalculation of the critical values for Lawshe's content validity ratio. *Measurement & Evaluation in Counseling & Development*. 45(3): 197-210.
47. Wu, G.D., Liao, S.K., Chiu, C.H., Chang, K.L. (2013). New product development projects selection for Taiwanese century-old businesses. *Life Science Journal*. 10(3): 1152-1161.
48. Zohrevandian, K., Sajjadi, S.N., Khosravizadeh, E., Ebrahimi, F. (2018). A study of the amount of attention to sport and olympic education in textbooks of primary schools. *Sport Management Journal of Tehran University*. 10(1): 65-84. (Persian).

ارجاع‌دهی

مقدادی مازیار، اسماعیلی محمدرضا، غفوری فرزاد. (۱۳۹۸). الویت‌بندی رویکردها و روش‌های آموزش المپیزم در مدارس با استفاده از روش دلفی فازی و تاپسیس. پژوهش در ورزش تربیتی. ۷(۱۷): ۲۸-۳۰۵. شناسه دیجیتال: 10.22089/RES.2019.7318.1660

Meghdadi M, Esmacili M R, Ghafouri F. (2019). Prioritize the Approaches and Methods of Teaching Olympism in Schools Using the Fuzzy Delphi and TOPSIS Method. Research on Educational Sport, 7(17): 305-28. (Persian). Doi: 10.22089/RES.2019.7318.1660

Prioritize the Approaches and Methods of Teaching Olympism in Schools Using the Fuzzy Delphi and TOPSIS Method

M. Meghdadi¹, M. R. Esmaeili², F. Ghafouri³

1. PhD Candidate in Sports Management, Faculty of physical education and Sport science, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran.
2. Associate Professor in Sport Management, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran (Corresponding Author)
3. Associate Professor in Sport Management, Allameh Tabatabaei University, Tehran, Iran.

Received: 2019/04/21

Accepted: 2019/07/24

Abstract

Objective of present study is prioritizing Olympism education approaches regarding cultural and educational criteria of our country. Regarding method, this study is descriptive-analytical and regarding purpose, is practical study. First of all; for determining the criteria of study, fuzzy Delphi method and then the TOPSIS method were used to weighting teachers' opinion. The study sampling was included two groups: 15 physical education experts that have research experience on Olympic, and 300 physical education teachers. Five criteria included knowledge resources, cultural factor, financial resource, efficiency and hardware equipment selected by experts as important criteria. And regarding these criteria's, life based approach with closeness coefficient of 0.804 had the highest priority between approaches and experience based approach with closeness coefficient of 0.733 had the lowest priority than other approaches. Between educational methods, combination of values with social challenge of students and educating social issues by using athletes' experiences had the highest priority. Regarding that Olympic education is a new issue in the world, knowledge resources was the most important criteria to choose educational approaches and method. Life based approach was first priority that show the great need to change traditional education system and become more relevant with modern education systems. Also combination of social life with Olympism education and physical education make the educational method more efficient.

Keywords: Olympism Education, Olympic, Educational Approach, Fuzzy Delphi Method, TOPSIS.

-
1. Email: maziarmeghdadi@yahoo.com
 2. Email: esmaili_shazandi@yahoo.com
 3. Email: farzadghafouri@yahoo.com